

1969 HAZ.

AMFER

B İ L D İ R İ

İstanbul Üniversitesi'nde çıkan olaylar, bir yüksek öğrenim kurumunun temel unsuru olan öğrencinin fikri alınmadan yapılacak yüzeydeki biçimsel değişikliklerin nasıl geri tepeceğini ortaya koymuştur. Kırpıla kırpıla bir tazminat kanunu haline gelen Üniversite Reform Tasarısı'nı protesto olarak başlayan hareket, gerici ve tutucu güçlerin hareketi durdurmak için aldıkları uyutucu kararlara rağmen genişlemiş ve polis nezaretinde sınav gibi faşist yöntemler durumu daha da gerginleştirmiştir. Nihayet konuyu demokratik üniversiteden, gençlik-polis çatışmasına dönüştürmek için emniyet kuvvetlerine öğrenciye hücum emri verilmiş ve kanlı olaylara yol açılmıştır.

Tüm olaylar, üniversite sorununun, üniversite içinde çözümlenemeyeceğini de ispatlanmıştır. Türkiye'de bugünkü iktisadi düzen ve egemen sınıflar montaj sanayi ve kapkaç düzenini devam ettirmek istedikçe eğitim kurumlarında temel değişiklikler yapılamaz. Yapılacak reformlar da yüzeyde kalan biçimsel değişikliklerden öteye gidemez.

ÖĞRENCİLER, SÖMÜRÜLEN TÜRK HALKINI DAHA DA FAZLA SÖMÜRMEK İÇİN YETİŞTİRİLEN KADRONUN ELEMANLARI OLMAK İSTEMİYORLAR. Ancak hareketin bu niteliği baskı guruplarının engellemeleri yüzünden halka anlatılamıyor. Bu ilişki eksikliği de halkın "demokratik üniversite" sorununu kendi sorunlarından ayrı görmesine yolaçıyor.

"Demokratik üniversite" ancak halk konuya sahip çıktığı zaman kurulacaktır. Eylemin bu dönemde amacı "demokratik üniversite" sorununun işsizlik ya da toprak sorunundan farsız olduğunu ve ancak düzen değişikliği ile gerçekleşebileceğini anlatmaktır. HAREKET HALKA YÖNELİK OLARAK DEĞİL HALKLA BİRLİKTE YAPILACAKTIR.

ROBERT KOLEJ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

19